

Pripravljajo: s. Andreja Čakš, Boštjan Jamnik, Fani Pečar, Mojca Štruc
 April 2016

NAGE OBLAČITI, GREŠNIKE SVARITI (april 2016)

Pripomočki:

- posnetek na youtubeu
- listi papirja, pisala
- Sveto pismo

Mesec april je namenjen razmišljanju o telesnem delu usmiljenja NAGE OBLAČITI in duhovnem delu usmiljenja GREŠNIKE SVARITI. Gradivo lahko razdelite na dve ali tri srečanja ali kako drugače prilagodite.

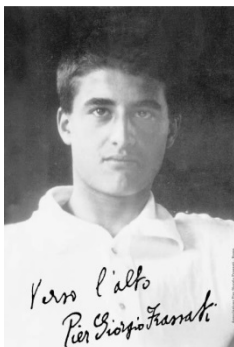
Potek

→ **Vstopna točka:** ogled kratkega filma

Za začetek si lahko ogledamo kratek film o dečku, ki podari revežu nove čevlje:

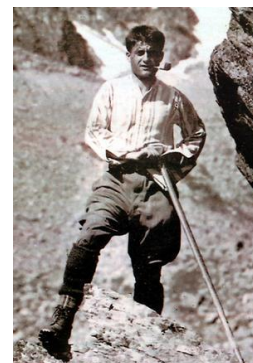
<https://www.youtube.com/watch?v=6ot5o8HTAzY>

Zgled: bl. Pier Giorgio Frassati

Pier Giorgio Frassati ali tudi mož blagrov kot ga je na dan razglasitve za blaženega 20. maja 1990 imenoval Janez Pavel II, se je rodil leta 1901 v Italiji, Turinu. Izhajal je iz premožne družine, njegov oče je bil takratni lastnik časopisa »La Stampe«, zasedal pa je tudi visoko politično funkcijo senatorja. Svoje kratko življenje je živel s strastjo in željo po svetosti. Njegovi prijatelji so ga imenovali 'eksplozija radosti'. Njegova sestra Luciana pa o njem pravi takole: „Predstavljal je tisto najžlahtnejše v mladem kristjanu: čistost, veselje, navdušenje nad vsem kar je dobro in lepo.“ Pred nas prinaša življenje, ki je prežeto s smislom, ciljem in mirom, ki izhaja iz vere v Boga.

Od zgodnjih let je Pier kljub nerazumevanju staršev, postavil Boga na prvo mesto v vseh svojih dejanjih. Nerazumevanje staršev mu je zadajalo veliko bolečine, ki jo je tiho, potrpežljivo in z veliko ljubeznijo nosil vse do nenadne smrti. Bil je zvest dnevni molitvi; med drugim je pogosto kleče ob postelji molil rožni venec. V takšni drži ga je pogosto spečega našel njegov agnostični oče. Ko je začel hoditi v šolo k jezuitom je prejel za tiste dni redko dovoljenje, ki mu je omogočilo dnevno prejetje obhajila. Njegovo globoko duhovno življenje je rojevalo in negovalo željo po dobroti. O tem priča tudi nekaj anekdot. Ena izmed njih pripoveduje, kako je svoje čevlje podaril bosemu fantiču, ki je prišel prosjačit na domača vrata. Drugič je moral teči domov, ker je denar za vozovnico za vlak nekemu podaril. Ob diplomi mu je oče v dar ponudil avto ali primerljivo vsoto denarja. Pier je izbral denar in s to vsoto starejši ženi, ki so jo prisilno izselili, plačeval najemnino; invalidu priskrbel posteljo ter vzdrževal tri otroke žalujoče vdove. Pri 17-ih se je tako pridružil zvezi sv. Vincencija, ki se je posvečala služenju potrebnim in ubogim.

Postopek za kanonizacijo so odprli leta 1932 in 20. maja 1990 ga je na trgu Sv. Petra za blaženega razglasil pokojni papež Janez Pavel II. Njegove posmrtno ostanke so leta 1981 našli nedotaknjene, ter jih iz družinske grobnice prenesli v Turinsko katedralo.

→ **Oznanilo**

a. OBVAROVATI DOSTOJANSTVO

NAGE OBLAČITI

Obleka človeka obvaruje in je ščit pred vsemi nevšečnostmi, kot so mraz, dež, veter. Hkrati človeka obvaruje pred goloto, posmehom, pogledi in poželenjem. Ko človeku vzamemo obleko, ga oropamo temeljne zaščite in dostojanstva.

obvarovati
dostojanstvo

GREŠNIKE SVARITI

Pri krstu smo kot znamenje Božjega otroštva, čistosti prejeli belo oblačilo. S krstom smo prejeli dostojanstvo Božjih otrok, ki ga z grehi lahko zapravimo. Ko človeka opomnimo na greh, ga skušamo obvarovati pred izgubo te milosti in večnim pogubljenjem.

Dinamika: »Karte«

Vsak udeleženec dobi 5 – 8 praznih listov (velikost igralne karte). Na vsak papir (karto) napišejo en greh, ki se jim zdi največji in najbolj pogosti v sedanjem času. Vsak posameznik torej napiše od 5 do 8 grehov. Pri tem ne pišejo svojih grehov (pri tem je potrebno biti zelo obziren!), temveč grehe, ki se jim zdijo v tem času zelo pogosti in najtežji.

Po končanem pisanju vsakdo izmed njih svoje karte razdeli od 1 do zadnje karte (1 je najtežji greh). Potem po vrsti v krogu v tišini na mizo polagajo svoje karte, tako da jim ostane samo še ena. V zadnjem krogu vsakdo izmed njih položi zadnjo karto in na kratko utemelji, zakaj se mu zdi ta greh najtežji.

Nekaj misli o dostojanstvu Božjih otrok:

- *Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal. Odvrzimo torej dela teme in nadenimo si orožje luči (...). Pač pa si oblecite Gospoda Jezusa Kristusa. (Rim 13,12.14)*
- *Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glej nastalo je novo (2 Kor 5,17)*
- *poklican sem, da storim nekaj ali sem nekaj, za kar ni poklican nihče drug. Imam svoje mesto v Božjem načrtu na Božji zemlji, ki ga nima nihče drug. Najsi bom bogat ali ubog, zaničevan ali spoštovan pri ljudeh, Bog me pozna in me kliče po imenu. (bl. John Henry Newman)*
- *»Naše življenje pripada Kristusu, in ne več nam samim (...) On nas spremlja, celo sprejme nas v svojo ljubezen, zato smo osvobojeni strahu. On nas objema in nas nosi, kamorkoli že gremo – on, ki je življenje samo.« (Benedikt XVI.)*

Pogovor:

- Kaj občutiš ob filmčku oziroma ob zgodbi bl. Pier Giorgia Frassatija?
- Si že komu podaril kos obleke ali obutev?
- Kakšen je moj odnos do oblačil? Ali je obleka stvar, ki me ogreje, obvaruje ali pa je moj statusni simbol (imam le najboljše in samo znamke)?
- Kaj je zame greh oz. kako bi ga opredelil?
- Se zavedam, da sem s krstom postal Božji otrok in da me greh vodi stran od Boga oz. da je to pot v pogubljenje?
- Sem kdaj koga posvaril, če je nekaj naredil narobe oz. grešil?
- Je posvariti druge sploh moja dolžnost? Zakaj bi to naredil?
- Kako pristopiti k nekemu in ga nagovoriti, če je v velikem grehu?

→ **Molitev**

Lk 3,3–16

Prehodil je vso jordansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaija:

Glas vpijočega v puščavi:

Pripravite Gospodovo pot,

zravnajte njegove steze!

Vsaka dolina naj se napolni

in vsaka gora in hrib naj se zniža.

Kar je krivo, naj bo ravno

in razkopana pota naj bodo gladka.

In vse meso bo videlo Božje odrešenje.

Množicam, ki so prihajale k njemu, da bi jih krstil, je torej govoril: »Gadja zalega! Kdo vam je pokazal, kako naj ubežite prihodnji jezi? Obrodite vendar sadove, vredne spreobrnjenja! Ne začenjajte sami pri sebi govoriti:

»Abrahama imamo za očeta,« kajti povem vam, da more Bog iz teh kamnov obuditi Abrahamu otroke. Sekira je že nastavljena drevesom na korenino. Vsako drevo torej, ki ne rodi dobrega sadu, posekajo in vržejo v ogenj.«

Množice pa so ga spraševale: »Kaj naj torej storimo?« 11 Odgovarjal jim je: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori enako.«

Tudi cestnarji so se prišli krstiti, in so mu rekli: »Učitelj, kaj naj storimo?« Odvrnil jim je: »Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano.«

Spraševali so ga tudi vojaki: »In mi, kaj naj storimo?« Rekel jim je: »Ne bodite do nikogar nasilni in nikogar ne trpinčite, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.«

Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, je Janez vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem v vodi, pride pa močnejši od mene, kateremu nisem vreden odvezati

jermenov njegovih sandal; on vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju.

Jezus, živi v meni

Jezus, živi v meni!

Kakor si živel v Mariji, ko si si vzel njeno telo in kri,

tako živi zdaj v meni ter postani v meni telo in kri:

misli v meni,

moli v meni,

ljubi v meni,

trpi v meni;

glej iz mene,

govori iz mene,

nastopaj iz mene,

deluj iz mene,

sveti skoz mene,

vlivaj pogum skoz mene,

pomagaj skoz mene,

vlivaj moč skoz mene;

uporablaj moje roke,

stopaj po zemlji z mojimi nogami,

da vse v Svetem Duhu pripelješ k Očetu in bo Bog v vsem!

Pesem: *Tvoj korak*

b. ZGLED PRIČEVANJANAGE OBLAČITI

»Obleka naredi človeka«. Z obleko pokažemo, kakšni ljudje smo. Lahko smo urejeni ali zanemarjeni; preprosti ali vzvišeni.

**pričevalski
zglede**

GREŠNIKE SVARITI

Zgledno krščansko življenje je najboljši opomin, ki ga lahko damo sočloveku.
»Pridigajte, če ne gre drugače pa z besedo.« Prav s svojim življenjem bomo največji pričevalci božje ljubezni.

Dinamika: Harmonika

Vsak udeleženec dobi list papirja velikosti A5 ali A6. Na vrh napiše vsak svoje ime in priimek. Nato ga poda desnemu sosеду, ki pod ime napiše eno njegovo dobro lastnost. Nato list prepogne – naredi harmoniko, tako da se napisana lastnost skriva, ime in priimek pa sta še vedno vidna. Nato list poda zopet naprej desnemu sosеду. Celoten postopek se ponovi vse do takrat, da lastnik dobi nazaj svoj list – harmoniko z njegovimi dobrimi lastnostmi.

Zgled: sv. Martin

Martin se je rodil okoli leta 316 v Sabariji v Panoniji (današnji Szombathely, Madžarska). Njegov oče je bil častnik rimske vojske. Družina se je že kmalu po Martinovem rojstvu preselila v Ticinum, danes Pavia v Italiji.

Čeprav njegova starša nista bila kristjana, je Martin že kot otrok spoznal krščanstvo in se pri 10 letih odločil za vstop v katehumenat - uvajanje v krščanstvo. Želel si je postati puščavnik. Takrat pa mu je oče preskrbel vojaško službo, zato se je Martin pridružil rimski vojski, ki je odhajala v Galijo. Martin je kmalu postal častnik. Iz tega časa je dogodek, ki je dokončno začrtal Martinovo usodo. V mrzlem zimskem jutru je pred mestnimi vrati mesta Samarobriva srečal berača. Ker ni imel nič drugega, kar bi mu lahko podaril, je prerezal na pol svoj topli vojaški plašč in podaril eno polovico beraču. To dejanje je bilo zanj prvi korak spreobrnitve. Kmalu po tem je bil krščen in je pustil vojaško službo.

Odšel je v Poitiers in postal učenec sv. Hilarija. Po nekaj letih se je Martin odpravil misijonarit v rodno Panonijo, kjer se je začel širiti arianizem. Arijanski škofje so ga kmalu pregnali in Martin se je umaknil na otok Gallinara pri mestu Albengo, Italija, kjer je dolgo živel kot puščavnik. Okoli leta 350 se je vrnil v Poitiers k sv. Hilariju. V bližnjem kraju Ligugé si je postavil puščavniško celico, ki se je v poznejših stoletjih razvila v znamenit samostan.

Leta 371 (ali po nekaterih virih 372) so ga izvolili za škofa v Toursu (severno od Poitiersa) – pri ljudeh je bil namreč zelo priljubljen zaradi skromnosti. Legenda pripoveduje, da je v svoji skromnosti zavrnil škofovsko mesto in se vernikom skril, njegovo skrivališče pa so izdale goske z gaganjem. Tudi ko je sprejel mesto škofa, je ostal neizmerno skromen. Ni se preselil v škofovsko palačo, pač pa je živel z menihi v revnih kočah pred mestnimi vrati. Do smrti je bil škof Martin znan zlasti po svojem zavzemanju za reveže in po nasprotovanju pomehkuženi duhovščini, ki se je v tistem času vedno bolj oddaljevala od Kristusovega zgleda skromnosti.

Umrl je 8. novembra 397 v kraju Candes (severno od Toursa). Njegov pogreb je bil 11. novembra – obletnico pogreba obhajamo kot godovni dan. Na njegovem grobu so postavili kapelo in kasneje baziliko, ki je bila ves srednji vek znana romarska pot.

Pogovor:

- Kako si se počutil, ko si pisal dobre lastnosti o drugih ljudeh?
- V čem te nagovarja zgodba sv. Martina?
- Kako jaz s svojimi dejanji pomagam svojim bližnjim v potrebi?
- Ocenjujem ljudi po obleki?
- Ali sem s svojim mišljenjem, govorjenjem in dejanji zgled drugim ter jim »sprašujem vest«?
- Se iz mojega vedenja vidi, da sem Kristusov učenec?
- Kako smo lahko pričevalci v današnjem svetu?
- Kaj nas pri tem ovira?

→ **Molitev**

Jn 13,1–15

Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljudil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca. Med večerjo je hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, že položil v srce namen, da Jezusa izda. Ker je Jezus vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel od Boga in odhaja k Bogu, je vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel platno in se z njim opasal. Nato je vlil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan. Prišel je k Simonu Petru. Ta mu je rekel: »Gospod, ti mi noge umivaš?« Jezus je odvrnil in mu rekel: »Tega, kar jaz delam, ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš pozneje.« Peter mu je rekel: »Ne boš mi umival nog, nikoli ne!« Jezus mu je odgovoril: »Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj.« Simon Peter mu je rekel: »Gospod, potem pa ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.« Jezus mu je dejal: »Kdor se je skopal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; ves je namreč čist. Tudi vi ste čisti, vendar ne vsi.« Vedel je namreč, kdo ga bo izdal, zato je rekel: »Niste vsi čisti.«

Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.

Dal si nam telo

Usmiljeni, milostljivi Bog!

Dal si nam usta, da oznanjamo tvojo hvalo.

Dal si nam noge, da razširjamo tvojo slavo.

Dal si nam kolena, da jih v spoštovanju pripognemo pred teboj.

Dal si nam roke, da jih v zahvalo in priprošnjo dvigamo k tebi

in da z njimi delamo za blagoslov tvojih bližnjih.

Dal si nam ušesa, da prisluhnemo tvojemu glasu.

Dal si nam srce, da gori v tvoji ljubezni

in da vse naše bitje usmerja k služenju tebi.

Pomagaj nam, da z vsemi svojimi darovi

z veseljem služimo tebi in svojim bližnjim. Amen.

Pesem: *Pričeval ljubezen bom ali Naj bom kot luč*→ **Dejavnost**

Mladi pregledajo predloge za april in izberejo zase primerne. Predlogi so na spletni strani:

http://mladinska-pastoralas.si/sites/default/files//BODIdoberDELAJdobro_plakat.pdf